

РЕШЕНИЕ

№ 2244

гр. София, 05.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 15.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **11145** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], подадена чрез пълномощника адв. В. Ч., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221320007501-091-001/05.07.2021г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., в частта, потвърдена с Решение № 1479/24.09.2021г. на директора на дирекция „ОДОП“ - С..
Според жалбоподателя ревизионният акт е незаконосъобразен поради нарушения на материалния и процесуалния закон и необоснованост. Възражава се срещу твърдението, че счетоводната отчетност на дружеството през ревизираните периоди частично е водена при използване на счетоводни документи с невярно съдържание и неистински документи. Сочи се, че не са извършвани насрещни проверки на нито един от доставчиците поради обективни причини – смъртта на законния им представител, а без насрещни проверки не би могло да се приеме за установено, че доставките на метални отпадъци не са извършени, респективно, че въпросните разходи са документално необосновани. Изразява се несъгласие с констатациите и изводите на ревизиращите органи по отношение увеличаването на финансовия резултат на дружеството за 2019г. и определянето на допълнителен корпоративен данък, като се излагат конкретни доводи. Жалбоподателят счита, че ревизията е протекла формално, без да са събрани относими доказателства, че начисления в условията на „обратно начисляване“ данък от получателя [фирма] е включен неоснователно в дневниците му за продажби и покупки. По тези съображения се иска

отмяна на ревизионния акт в оспорената му част. Претендират се разноси. В проведеното по делото съдебно заседание дружеството не се представлява.

Ответникът - Директорът на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при ЦУ на НАП, чрез пълномощник юрк. Г., оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, установи от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221320007501-020-001/04.12.2020 г., издадена от П. Т. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“, в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., упълномощена със Заповед №РД-01-128/10.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С.. Ревизията е възложена за определяне на задълженията на [фирма] по ЗДДС за отделните данъчни периоди от 01.11.2018 г. до 30.09.2020 г. и по ЗКПО за периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г. ЗВР е връчена на 15.12.2020 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221320007501-092-001/16.04.2021 г. Срещу РД е подадено възражение, което е прието за неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22221320007501-091-001/05.07.2021 г., издаден от П. Т. П. - орган, възложил ревизията, и П. Т. П., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., определена за ръководител на ревизията. РА е връчен на 06.07.2021 г. по електронен път.

Срещу РА дружеството е подало жалба с вх. №53-06-5747/19.07.2021 г. по регистъра на ТД на НАП С., съответно с вх. №23-22-1201/20.07.2021 г. по регистъра на дирекция ОДОП С.. С Решение № 1479/24.09.2021г. директорът на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП е потвърдил ревизионния акт в оспорената част на установения резултат по ЗДДС за данъчни периоди м. 03.2019 г., м. 10.2019 г., м. 11.2019 г., м. 01.2020 г., м. 03.2020 г., м. 04.2020 г. и м. 09.2020 г. и по ЗКПО за периода 2019 г., ведно със съответните лихви за забава, както и в частта на установените лихви по ЗДДС за данъчни периоди м. 02.2020 г. и от м. 05.2020 г. до м. 08.2020 г.

Констатациите и изводите на ревизиращите органи се основават на следното:

Основната дейност на [фирма] през ревизираните периоди е свързана с търговия на едро с метални отпадъци, производство на органична тор и консултантски услуги в областта на управлението на отпадъците и околната среда. Дружеството осъществява дейността си в собствена производствена база, находяща се в [населено място]. Регистрирано е по ЗДДС, считано от 14.03.2013 г.

На ревизираното дружество са връчени 2 Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/, в отговор на които са представени писмени доказателства.

Извършено е посещение в счетоводна къща [фирма], като на място са прегледани първични счетоводни документи и счетоводната отчетност на [фирма].

Извършени са насрещни проверки на [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК] и [фирма] с ЕИК[ЕИК], резултатите от които са обективирани в протоколи за извършени насрещни проверки /ПИНП/. При извършването на насрещните проверки до процесните доставчици са изготвени ИПДПОЗЛ, които са връчени по чл. 32 от ДОПК. Изисканите документи и обяснения не са представени.

Установено е, че управител на [фирма] е И. Д. И., а управител на [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] е Х. П. Х., който е починал на 22.01.2021 г.

След анализ на доказателствата, събрани в хода на ревизионното производство, органите по приходите са констатирани, че са налице основания за извършване на корекции на декларираните от лицето резултати по ЗДДС и ЗКПО, както следва:

1. В частта на облагането по ЗДДС е установен е допълнителен ДДС за внасяне в размер на 22 571,10 лв. и лихви за забава в размер на 3 465,34 лв., произтичащи от отказано право на приспадане на данъчен кредит за данъчните периоди м. 03.2019 г., м. 10.2019 г., м. 11.2019 г., м. 01.2020 г., м. 03.2020 г., м. 04.2020 г. и м. 09.2020 г. по фактурираните от [фирма], [фирма], [фирма] доставки с предмет – СМР и пълнене на чували с тор, както и за неплатени в срок задължения по справки-декларации /СД/ по ЗДДС за периодите м. 02.2020 г. и от м. 05.2020 г. до м. 08.2020 г.

Ревизиращите органи са оспорили и реалното получаване от жалбоподателя на доставки по чл. 163а, ал. 2 от ЗДДС, за които е приложим режима на „обратно“ начисляване по Глава деветнадесета „а“ от ЗДДС /метална скрап и пластмасови отпадъци/, което не е довело до промяна на декларираните от дружеството резултати за съответните данъчни периоди.

Установено е, че с изключение на [фирма] доставчиците, които се представляват и управляват от едно и също лице – Х. П. Х., са deregистрирани по ЗДДС поради установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. Установено е също, че дружествата системно не изпълняват задълженията си по спазване на данъчното и осигурително законодателство и че същите декларират покупки и продажби помежду си, като по този начин се явяват едновременно преки и предходни доставчици за ревизираното лице.

Посочено е, че доставчиците не притежават материално-техническа обезпеченост за изпълнение на спорните доставки. При проверка в имотния регистър на Агенция по вписванията не са установени данни за притежавани от доставчиците складове и офиси, няма информация и за притежавани от тях транспортни средства. За ревизираните периоди в дневниците за покупки на доставчиците не са вписани фактури за направени разходи за ел. енергия, вода, счетоводно обслужване, интернет, телефони и др., присъщи за дружества, извършващи стопанска дейност.

За процесните данъчни периоди единствено [фирма] е подало уведомления по чл. 65 от Кодекса на труда /КТ/ за назначени лица на трудови договори, заемащи длъжности „мияч превозни средства“, „координатор“, „счетоводител“ и др., които ревизиращите органи са преценили като неотнормирани към предмета на фактурираните доставки /доставки на метална скрап и СМР/. Останалите дружества не са декларирали назначаването на лица по трудови или извънтрудови правоотношения.

Органите по приходите са посочили, че на [фирма] и [фирма] са извършени ревизии по ЗДДС за периодите, попадащи в обхвата на процесното ревизионно производство, при които са установени задължения в големи размери, които произтичат основно от непризнато право на приспадане на данъчен кредит, вследствие непредставянето на относими доказателства за реалното изпълнение на декларираните от дружествата покупки на стоки и услуги.

Относно издадените от [фирма] фактури с предмет на доставките: „смяна на огнеупорни тухли и 5 м. димоотвод“, „ремонт на инсталация за преработка на тор“, „пълнене на чували с тор“ и „метални отпадъци“ ревизираното дружество [фирма] е

представило копия на процесните фактури, протоколи по чл. 117 от ЗДДС във връзка със „обратното“ начисляване на данъка по доставките на метален скрап и фискални бонове за извършени плащания в брой досежно фактурираните услуги /СМР и пълнене на чували с тор/.

Ревизираното дружество е представило и Договор за наем от 01.08.2019 г., сключен между [фирма] /наемодател/ и [фирма] /наемател/ за отдаване под наем на сграда - леярна, находяща се в [населено място], бивш К.. Същевременно съгласно представения от ревизираното дружество Нотариален акт /НА/ №159 от 12.05.2016 г. [фирма] е закупило недвижим имот – леярна, находящ се в [населено място], кв. К.. Не са представени доказателства за отдаването под наем на същия имот от жалбоподателя на [фирма], за да е възможно последното дружество да отдаде имота под наем на доставчика с договора от 01.08.2019 г.

Ревизиращите органи са установили, че липсват съпроводителни документи, в т.ч. договори, анекси, приемо-предавателни протоколи, оферти, заявки и др. Относно фактурираните доставки на скрап са посочили, че не са представени доказателства за произход и транспорт. Досежно доставките с предмет СМР и пълнене на чували с тор е посочено, че липсва информация за лицата, участвали при изпълнението на процесните услуги.

Относно издадените от [фирма] фактури с предмет на доставките „метални отпадъци“ жалбоподателят е представил копия на процесните фактури, протоколи по чл. 117 от ЗДДС за самоначисляване на данъка и посочения по-горе договор за наем от 01.08.2019 г.

Ревизиращите органи са посочили, че не са представени договори, анекси, приемо-предавателни протоколи, транспортни документи, доказателства за произход на стоките, извършени плащания по доставките, водена търговска кореспонденция между страните и др.

Относно издадените от [фирма] фактури с предмет на доставките „отпадъци“ ревизираното лице е представило протоколи по чл. 117 от ЗДДС за самоначисляване на данъка и договор за предаване на отпадъци от пластмаса от 01.07.2019 г., който не е подписан от представител на [фирма]. Не са представени договори, анекси, приемо-предавателни протоколи, транспортни документи, доказателства за произход на стоките, за извършени плащания по доставките, водена търговска кореспонденция между страните и др.

Относно издадените от [фирма] фактури с предмет на доставките „ремонт на покрив 500,00 кв.м.“ и „пълнене на чували с тор“ [фирма] е представило копия на фактури с приложени към тях фискални бонове за извършени плащания в брой. Не е представена фактура №0...1828/06.04.2020 г., както и съпроводителни документи, доказателства за извършени плащания, информация за фактическите изпълнители на доставките и др.

Относно издадените от [фирма] фактури с предмет на доставките „ремонт на покрив в [населено място]“, „изграждане на преградни стени в [населено място]“ и „пълнене и гранулиране на органична тор в чували“ ревизираното лице е представило копия на процесните фактури, договори за извършване на услуги и приемо-предавателни протоколи с напълно идентична форма и съдържание. Липсва информация за лицата извършили строителните дейности и за чия сметка са осигурени вложените материали. Не са представени и доказателства за извършени плащания по доставките. Дружеството е дерегистрирано по ЗДДС на 18.12.2018 г., т.е. преди датите на

издаване на процесните фактури.

Относно издадените от [фирма] фактури с предмет на доставките „външни услуги“, „ДМА“ и „метална скрап“, за които е приложен режима за облагане по чл. 163а от ЗДДС ревизираното дружество е представило копия на процесните фактури, протоколи по чл. 117 от ЗДДС и фискални бонове за извършени плащания в брой. Представени са и идентични по форма и съдържание договори във връзка с фактурираните ремонтни и строителни услуги, както и приемо-предавателни протоколи. В последните е посочено, че възложителят приема извършените работи, без да е уточнено как и от кого са извършени тези работи. Относно фактурираните доставки на скрап не са представени договори, анекси, приемо-предавателни протоколи, транспортни документи, доказателства за произхода на стоките, водената търговска кореспонденция между страните и др.

Относно издадените от [фирма] фактури с предмет на доставките „ресортиране на бали от пластмаса“ [фирма] е представило копия на процесните фактури, фискални бонове, договори за извършване на услуга и приемо-предавателни протоколи. Дружеството е deregистрирано по ЗДДС на 15.05.2014 г., т.е. преди датите на издаване на процесните фактури.

При така установената фактическа обстановка, органите по приходите са приели, че фактурираните доставки от посочените по-горе доставчици не отразяват реално извършени доставки на стоки и услуги. Формиран е извод, че с фактурирането на спорните стоки и услуги е създадена една правна привидност, без доставчиците да разполагат с необходимия за изпълнението им материални-технически и кадрови ресурс. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка чл. 9 от ЗДДС за периодите м. 03.2019 г., м. 10.2019 г., м. 11.2019 г., м. 01.2020 г., м. 03.2020 г., м. 04.2020 г. и м. 09.2020 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 22 439,80 лв. по фактури, издадени от [фирма], [фирма] и [фирма] с предмет – СМР, пълнене на чували с тор и ресортиране на отпадъци.

Ревизиращите органи са приели, че не са изпълнени реално и доставките по фактурите, издадени от [фирма] и [фирма], по които ревизираното лице не е приспаднало данъчен кредит. По същите не е начислен ДДС от доставчиците, тъй като са били deregистрирани по ЗДДС през периоди, предхождащи издаването на спорните фактури.

Органите по приходите са приели, че [фирма] не е получило реално изпълнение и по доставките на метална скрап и пластмасови отпадъци по фактурите, издадени от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. При ревизията е прието, че доставките от посочените доставчици са фиктивни, издадените фактури не отразяват реално осъществени стопански операции, и с издадените протоколи по чл. 117 от ЗДДС ревизираното дружество е начислило ДДС без основание. При така установеното с РА не е признат начисления по доставките ДДС и правото на приспадане на данъчен кредит по спорните доставки, като това не е довело до промяна на декларираните резултати през съответните данъчни периоди.

II. В частта на облагането по ЗКПО, предвид изложените по-горе констатации досежно фактурираните доставки от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с чл. 10 от ЗКПО органите по приходите са извършили корекция на декларирания финансов резултат за 2019 г. в увеличение със сумата на отчетените разходи за придобиване на стоки /метална скрап и пластмасови отпадъци/ общо в размер на 735 810 лв. и на

основание чл. 22, т. 1 от ЗКПО във връзка с чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО със сумата на отчетените разходи за външни услуги /СМР, пълнене на чували с тор и ресортиране на отпадъци/ общо в размер на 224 869 лв. Прието е, че фактурите не отразяват реално изпълнени доставки и не е налице документална обосновааност на стопанските операции по смисъла на чл. 10 от ЗКПО.

Вследствие извършеното преобразуване на счетоводния финансов резултат за 2019 г. в посока увеличение със сумата от 960 679 лв., декларираната от жалбоподателя данъчна печалба в размер на 10 377,78 лв. е увеличена на сумата от 971 056,78 лв. Определен е дължим корпоративен данък в размер на 97 105,67 лв. След приспадане на направените през годината авансови вноски в общ размер на 915,76 лв. е установена разлика за довносяне в размер на 96 189,91 лв. и е начислена лихва за забава в размер на 9 886,98 лв.

В хода на съдебното производство са приети като доказателства документите, съдържащи се в административната преписка. Нови доказателства не са ангажирани от страните.

При така установеното от фактическа страна съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в срок, от надлежна страна, след изчерпване на възможността за обжалване на ревизионния акт по административен ред.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизията е възложена от орган по приходите, който е надлежно оправомощен, поради което е налице законосъобразно образувание на ревизионното производство. РА, с който е приключило това производство, също е издаден от компетентни съгласно чл.119, ал.2 ДОПК лица – от възложителя и от ръководителя на ревизията. Спазени са изискванията за форма на РА, който съдържа предвидените реквизитите по чл.120, ал.1 ДОПК. РА е издаден под формата на електронен документ и е валидно подписан като електронен документ с електронни подписи от издателите му. При провеждане на ревизията не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Неоснователни са възраженията за липса на извършени насрещни проверки при доставчиците, чийто едноличен собственик и управител е Х. П. Х. / [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]/. Всъщност насрещни проверки са извършени, но при посещенията на посочените адреси за кореспонденция и адреси по чл.8 от ДОПК не са установени офиси на дружествата, нито лица, които по някакъв начин да са свързани с дружествата, т.е. органите по приходите са предприели необходимите процесуални действия и са положили достатъчно усилия за събирането на доказателства и за установяване на относимите факти и обстоятелства.

Ревизионният акт е и материално законосъобразен.

На първо място, относно данъчни периоди м. 02.2020 г. и от м. 05.2020 г. до м. 08.2020 г., за които не са определени допълнителни данъчни задължения, ревизиращите законосъобразно, в съответствие с чл.175, ал.1 ДОПК, са установили дължимостта на лихви за забавени плащания, поради невнесени

или внесени със закъснения задължения по СД по ЗДДС. Жалбоподателят не прави конкретни възражения, не излага твърдения и конкретни доводи в тази насока, поради което и не е необходимо по-подробно обсъждане на акта в тази насока.

Основният спор по делото в частта на облагането с ДДС се свежда до реалността на доставките от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], респективно законосъобразно ли са извършени корекциите по ЗДДС и ЗКПО. За доставките по фактурите, издадени от [фирма] и [фирма], не е начислен, респ. приспаднат данъчен кредит, поради което те не участват в корекциите по ЗДДС, но тяхната реалност ще бъде обсъдена наред с другите доставки, по които е упражнено право на приспадане, доколкото начислените във връзка с тях разходи са намерили отражение при преобразуването на счетоводния финансов резултат по ЗКПО за 2019 г.

Изводът на органите по приходите, че от страна на [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] не са осъществени реални доставки на стоки и услуги е обоснован с оглед събраните по делото доказателства и установените факти и обстоятелства.

В настоящото производство в тежест на жалбоподателя е да докаже положителния факт на получаване на фактурираните стоки и услуги, респективно реалното осъществяване на доставките. На жалбоподателя са указани задълженията му във връзка с тежестта на доказване, но същият не ангажира допълнителни доказателства. С оглед на това съдът основава преценката си върху доказателствата, събрани в хода на административното производство.

Предмет на доставките от [фирма], както и на една част от доставките от [фирма], [фирма] и [фирма] са метални отпадъци - скрап, т.е. стоки. Съгласно чл. 6, ал.1 от ЗДДС доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката. В случая се касае за родовоопределени вещи, за прехвърлянето на собствеността върху които са приложими общите правила на ЗЗД, според които собствеността върху такива вещи се прехвърля с определянето им по съгласие на страните, а при липса на такова, когато бъдат предадени (чл.24 ал.2 от Закона за задълженията и договорите). Относно стоките- предмет на предполагаемите доставки от [фирма], Р. СЕРВИЗ“ Е., [фирма] и [фирма] доказателства, удостоверяващи предаването на стоките /например приемо-предавателни протоколи/, не са представени, поради което дори и само поради това следва да се приеме за недоказано прехвърлянето на собствеността, а следователно и осъществяването на доставката. Наличието на фактури и протоколи по чл.117 от ЗДДС не е достатъчно да обоснове извод за реално осъществени доставки при положение, че липсват дори договори с тези доставчици, освен с [фирма], за който договор обаче ревизиращите са установили, че не е подписан, т.е. няма дори формална доказателствена сила, а освен това същият е за доставка на пластмасови, а не метални отпадъци. За всеки от посочените доставчици не са налице и доказателства за придобиването на такива стоки от доставчиците и съответно за възможността им да ги доставят на жалбоподателя, няма данни да

транспортирането на стоките – как е осъществено, кой го е извършил, с какво превозно средство и за чия сметка. В подкрепа на извода за липса на осъществени от посочените търговски дружества доставки на метални отпадъци е и обстоятелството, че за нито едно от тях не е установено да има издадено разрешение от РИОСВ за извършване на дейности по съхранение, търговия и транспортиране на отпадъци.

В същата посока са и изводите на съда относно фактурираните доставки за осъществени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] услуги и СМР.

Според дефиницията в чл. 8 от ЗДДС, услуга е всичко, което има стойност и е различно от стока, от парите в обръщение и от чуждестранна валута, използвани като платежно средство. По принцип, за обосноваване на доставка на услуга е необходимо да са налице доказателства, удостоверяващи резултата от услугата и прехвърлянето му на получателя по доставката. В настоящия случай от страна на жалбоподателя не са ангажирани доказателства относно наличието на резултат от получените услуги, но са представени приемо-предавателни протоколи и договори с част от доставчиците / [фирма], [фирма] и [фирма],/. Представените от жалбоподателя доказателства – договори и приемо-предавателни протоколи представляват частни документи, които не притежават материална доказателствена сила относно посочените в тях факти и обстоятелства. Доколкото тези документи нямат достоверна дата, а удостоверяваните с тях обстоятелства благоприятстват страната, която ги представя, съдът ги преценява като недостатъчни да формират извод за осъществяване на релевантните факти, а именно, че въз основа на договорите са възникнали и са развили действителни търговски отношения, в рамките на които изпълнителите са извършили фактурираните услуги. Този извод се налага и поради това, че няма никакви данни за наличие на предшестваща или съпътстваща сключването и изпълнението на договорите търговска кореспонденция, която би имала доказателствено значение за установяване действителното съществуване на облигационна връзка между страните. Не става ясно и въз основа на какво, как и защо жалбоподателят е избрал именно посочените дружества за изпълнение специално на посочените СМР, предвид обстоятелството, че няма данни тези дружества да са осъществявали такава дейност, не разполагат въобще или не разполагат с квалифициран персонал за извършването на услугите. Следва да се отбележи и че по делото не е доказано и че въобще такива СМР са били извършени, а отсъстват изцяло данни кои конкретно лица, с каква квалификация и кога предполагаемо са осъществили ремонтите. Липсата на данни в тази насока не може да бъде обяснена със смъртта на управителя на дружествата – доставчици, тъй като самият жалбоподател следва да е бил наясно колко и какви лица е допуснал до обекта си, на който е следвало да се извършат услугите /СМР и други услуги/. Както са констатирани ревизиращите органи, [фирма] и [фирма] не са разполагали въобще с назначен персонал по трудови и извънтрудови правоотношения, а [фирма] е разполагало с назначени лица на длъжности, напълно неотнормирани към предмета на фактурираните услуги. Всъщност, извън посочените данъчни и търговски документи няма обективни данни за реално

извършвана икономическа дейност от страна на дружествата, вписани като доставчици в спорните фактури. Съдът намира доказателствената стойност на посочените документи за относително ниска и поради обстоятелството, което са отбелязали и органите по приходите, че договорите са с еднотипно съдържание, а такива са и приемо-предавателните протоколи. Необходимо е да се отбележи и че доказателствената сила на представените търговски документи /договори и протоколи/ е допълнително разколебана от обстоятелството, че в хода на ревизията е представен и един изцяло неподписан договор / договор от 01.03.2019г. с „Б.“ за ремонт на инсталация за термично третиране/. Съдът не намира търговска логика и в обстоятелството, че относно доставките на СМР услуги приемо-предавателните протоколи са съставени в кратък , приблизително двуседмичен срок след датата на сключване на договорите, съобразно уговореното, но плащането е предвидено да се извърши в значително по-дълъг срок /най-често до края на текущата година, което е почти 9 месеца след изпълнението на СМР/, а в един от случаите – до две години след това /напр. по договор за строителство от 01.06.2019г. с „Б.“ с предмет застрояване на производствено хале, което следва да се извърши до 15.10.2019г. е предвидено плащане на цената до 30.06.2021г./.. В обобщение съдът приема, че представените доказателства са неубедителни и недостатъчни в крайна сметка, за да обосноват извод, че процесните услуги са били действително осъществени. Този извод не се променя и от наличието на представени документи за плащане /фискални бонове/ към фактурите с оглед неустановяването на реално извършвана от доставчиците търговска дейност и на основание за плащанията.

С оглед на изложеното, съдът намира, че жалбоподателят не успя да докаже, че оспорените фактури отразяват действително извършени доставки от посочените доставчици, поради което следва да бъдат потвърдени заключенията на органите по приходите, в това число за отсъствие на предпоставките за упражняване право на данъчен кредит.

Констатациите и изводите относно правнорелевантните за облагането по ЗДДС факти предопределят и резултата от оспорването на РА в частта на задълженията по ЗКПО.

Съгласно чл.26,т.2 от ЗКПО не се признават за данъчни цели счетоводни разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон, а съобразно чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция. Фактурите, издадени от посочените по-горе доставчици не документират действително осъществени стопански операции и следователно са издадени са в нарушение на изискването по чл.10, ал.1 ЗКПО. Поради тази причина отразените въз основа на тях счетоводни разходи не следва да бъдат признати за целите на данъчното облагане на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО.

Правилно решаващият орган е приел и че е налице отклонение от данъчно облагане. Съгласно чл.16, ал. 1 от ЗКПО, когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са осъществени при условия, чието

изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но без да води до отклонение от данъчно облагане. Отклонение от данъчно облагане е и заплащането на възнаграждения или обезщетения за услуги, без те да са реално извършени (чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО). В настоящия случай, като е отчело разходи за услуги, които не е получило, дружеството - жалбоподател е намалило размера на счетоводния си финансов резултат за съответните данъчни периоди, в резултат на което е декларирало дължим корпоративен данък в по-малък размер, т. е. налице е избягване от данъчно облагане. Следователно извършеното с РА преобразуване на финансовите резултати на жалбоподателя за 2019 и определянето в резултат на това на допълнителни задължения за корпоративен данък е законосъобразно и обосновано.

В обобщение на всичко изложено дотук, съдът намира, че РА е законосъобразно издаден и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора основателно е искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, каквото следва да му бъде присъдено в размер на 4040 лева, според минималното възнаграждение за един адвокат съгласно чл.161, ал.1 от ДОПК.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Административен съд – София град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Ревизионен акт № Р-22221320007501-091-001/05.07.2021г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., в частта, потвърдена с Решение № 1479/24.09.2021г. на директора на Дирекция „ОДОП“- С..

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Националната агенция за приходите сума в размер на 4 040 лева (четири хиляди и четиридесет лева) за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: